

УНИВ. БИБЛИОТЕКА
Д. Бр. 15,636

9 XI

СРПСКИ СИОН

НЕДЕЉНИ ЛИСТ

ЗА ЦРКВЕНО-ПРОСВЕТНЕ И АВТОНОМНЕ ПОТРЕБЕ

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ МИТРОПОЛИЈЕ КАРЛОВАЧКЕ

СА БЛАГОСЛОВОМ СВЕТОГ СИНОДА

ГОДИНА VI.

1896.

ВЛАСНИК :

ЊЕГОВА СВЕТОСТ, СРПСКИ ПАТРИЈАРХ

ГЕОРГИЈЕ БРАНКОВИЋ

УРЕДНИК :

ПРОТОЈЕРЕЈ ЈОВАН ЈЕРЕМИЋ

У КАРЛОВЦИМА

ШТАМПА СРПСКЕ МАНАСТИРСКЕ ШТАМПARIЈЕ

1896.

САДРЖАЈ

Званични део.

Наредбе, окружнице отписи и записници.

Декрет и правилник, који је благодиволила Његова Светост, преузвишени господин Георгије Бракович, архијепископ карловачки, митрополит и патријарх српски, издати у погледу установљавања и попуњавања службе ризничара (скевофилакса) при саборној цркви карловачкој храма св. оца Николаја Стр. 1.

Наредба Његова Високопреосвештенства, епископа бачког Германа Опачића, о укидању свију обичаја у епархији бачкој, који приликом венчања у цркви смерају на какво год нлаћање и потраживање од брачних парова. Стр. 3.

Устав за монашку школу спојену са интернатом за образовање манастирско-монашкога свештенства у манастиру Хопову. Стр. 3.

Превишње одобрење избора протопрезвитера-пароха Јеремије Мађаревића за срп. прав. епископа будимскога. Стр. 33.

Окружница свима окр. протопрезвитерима епархије бачке. Стр. 34.

Преглед наставнога плана за монашку школу у манастиру Хопову. Стр. 49.

Наредба св. архијерејског Синода у обзиру уређења одношаја и односно старешинства између мирског и монашког свештенства. Стр. 65.

Дисциплинарна правила за питомце монашке школе у манастиру Хопову. Стр. 101.

Наредба кр. хрв. слав. далматинске земаљске владе, одеда за унутрашње послове, од 9. (21.) августа 1894. бр. 40. 707 ех 1893., упућена на све кр. жупанијске области, приопштена архид. административном одбору дописом кр. зем. владе, одеда за богоштовје и наставу од 11. (23.) децембра 1895. бр. 12. 615, а црквеним општинама саопштена наредбом архид. административног одбора од 17. (29.) јан. 1896. бр. А. О. 2075/ех 1896., у погледу присуствовања изасланика политичке области у црквено-општинским скупштинама при распорезу парохијала Стр. 117.

Високи отпис преузвишеног кр. угарског мипистра богочасти и јавне наставе у предмету превишњег именовања Гаврила Змејановића архиман-

дрита и настојатеља манастира Крушедола за администратора вршачке епископије. Стр. 197.

Наредба кр. хрв. слав. далм. земаљске владе одеда за богоштовје и наставу од 24. јануара 1896. број 4967 ех 1895., управљена на све кр. жупанијске области и градека поглаварства у Загребу, Вараждину, Осеку и Земуну, којом се одређује награђивање учитеља, оргуљаша и појаца. Стр. 245.

Наредба кр. хрв. слав. далм. земаљске владе, одеда за богоштовје и наставу, од 8. априла 1896. бр. 4626, гледи уноса случајева породе и смрти, који се догоде концем године, у матице рођених (крштених) и преминулих. Стр. 293.

Одлука српског православног народног Школског Савета у погледу поступка са децом назаренских родитеља у православној цркви крштеном, која српску вероисповедну школу похађају. Стр. 341.

Наставни план за науку о вјери, прописан наредбом епархијске конзисторије у Плашком од 8. (20.) фебруара 1896. Бр. Е. К. 54 ех 1896. за наставу ваншколске дјеце, у недјељне и празничне (као и светитељске дане у години 1896. Стр. 405.

Превишње одобрење избора архимандрита крушедолског и администратора вршачке епископије Гаврила Змејановића за православног српског епископа вршачког. Стр. 421.

Окружница архидијецезалног административног одбора од 11. (23.) јула 1896. бр. Ад. А. О. 681/419. ех 1896. у погледу инвентарисања свију срп. прав. народно-црквених и манастирских добара. Стр. 487.

Наредба српског православног наредног Школског Савета од 5. (17.) априла 1896. бр. ад Ш. С. 66/34 ех 1896 о начину гласања при избору учитеља. Стр. 507.

Наредба срп. прав. нар. цркв. Саборског Одбора, упућена архидијецезално; и осталим епархијским конзисторијама, као и архидијецезалним и осталим епархијским административним одборима у предмету надлежности при установљењу рескриптуалне наплате парохијском свештенству. Ст. 595.

Наредба архидијецезалне конзисторије од 27. августа (8. септембра) 1896. г. бр. К. 587/443. ех 1896. у погледу душепопечитељског старања по јавним болницама за болнике православне вероиспо-

вести, издана свима окружним протопрезвитерима. Стр. 611.

Наредба архидијецезалног административног одбора од 26. августа (7. септембра) 1896. г. бр. А. О. 755 (500) ех 1896. у погледу поднашања молби за подноре из средстава имовне општине бивше петроварадинске пуковније, издана свима окружним протопрезвитерима. Стр. 612.

Наредба архидијецезалног административног одбора од 26. августа (7. септембра) 1896. г. бр. А. О. 753/499 ех 1896. у погледу вођења манастирских благајничких дневника и благајни те располагања са манастирским имањем, издана свима управама манастирским у Архидијецези. Стр. 612.

Наредба архидијецезалног административног одбора, од 26. августа (7. септембра) 1896., бр. А. О. 729/502. ех 1896., у погледу набаве гвоздених каса по црквеним општинама, издана свима окружним протопрезвитерима у Архидијецези. Стр. 612.

Окружница архидијецезалне конзисторије од 19. новембра (1. децембра) 1896. бр. ад К. 802/557 ех 1896., у погледу женидбеног навештивања угарских припадника. Стр. 819.

Правилник о давању предујама код епископ православног народно-црквеног Саборског Одбора као управитељства епископских народно-црквених фондова и заклада у Карловцима. Стр. 835.

Именована, рукополагања, произведења, одликовања и остала саопштења Стр. 3, 17, 81, 261, 293, 341, 389, 437, 453, 488, 508, 627, 641, 707, 739, 771, 803, 819, 835.

Архипастирске посланице.

Божићна посланица Његова Високопреосвештенства Господина *Мирона Николића*, Епископа пакрачког. Стр. 8.

Божићна посланица Његова Високопреосвештенства Господина *Никанора Поповића*, Епископа темишварског. Стр. 17.

Божићна посланица Његова Високопреосвештенства Господина *Михаила Грујића*, Епископа горњокарловачког. Стр. 34.

Ускршња посланица православног епископа даламатинског и истријског *Никодима*. Стр. 293. и 309.

Божићна посланица Његове Светости, Господина патријарха српског *Георгија Бранковића*. Стр. 851.

Проповеди и беседе.

Утецај молитве. Беседа Евђ. Берсеје-а. По руском превео с француског П. Весин. Стр. 51, 109 и 122.

Говор Високопреосвештенног господина Јеремије Мађаревића држан дана 30. фебруара 1896. г. у карловачкој саборној цркви, приликом посвећења свога за Епископа будимског. Стр. 81.

Проповјед у прву недјељу великог поста. — Обрачун Хришћанина и православног Србина са Црквом. — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 137.

Проповјед у другу недјељу великог поста. — О узроцима назаренског отпадања од Цркве — Го-

ворио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 152.

Проповјед у трећу недјељу великог поста. — Ради науке зар: ван из цркве! — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 171.

Проповјед у четврту недјељу великог поста. — Љубимо, љубимо, — али не слушамо! — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 185.

Проповјед у пету недјељу великог поста. — Нити љубе Цркву, нити маре за Њу. — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 204.

Ускршња проповед Ђуре Страјића, свештеника сентомашког. Стр. 213.

Проповјед на великом повечерју у петак шесте седмице вел. поста, говорена слушаоцима богословије. — Богословска омладино, и ти обрачунај! — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 233.

Проповјед у шесту недјељу великог поста. — Опасност је велика, а спас гдје је? — Говорио у саборној цркви карловачкој прота Јован Вучковић. Стр. 248.

Проповјед на велики Петак. — Искупитељ наш, на још и сада мученик! — Говорио у саборној цркви прота Јован Вучковић. Стр. 261.

Проповјед 9. јула 1889. Говорио у парохијалној цркви у Беловару прота Јован Вучковић. Стр. 277.

Проповјед на Преображење 1889. г. Говорио у парохијалној цркви у Бршљаници прота Јован Вучковић. Стр. 328.

Проповјед на Успеније пресв. Богородице, 1889. Говорио у филијалној цркви у Гудовну прота Јован Вучковић. Стр. 344.

Проповјед на дан рођења пресвете Богородице, 1889. г. Говорио у филијалној цркви у Сриједској прота Јован Вучковић. Стр. 357.

Сврха живота. Проповјед Оца Августина од Монтефелтра. С талијанског превео Јован Узелац свештеник. Стр. 374 и 393.

О тајнама вјере. С талијанског превео Јован Узелац свештеник. Стр. 407.

Поука на дан св. апостола Петра и Павла. За што свет мрзи и гони проповеднике истине и правде Христове. Прерадио Григорије А. Николић свештеник. Стр. 424.

Говор, који је преосвећени г. Епископ Гаврило Змејановић говорио у карловачкој саборној цркви, приликом посвећења свога за епископа Вршачког дана 14. (26.) јула 1896. г. Стр. 489.

Беседа на Јеванђеље Матејево гл. VIII. ст. 5—14. По руским изворима израдио М. Понадић. Стр. 565. и 582.

Проповед на текст Мар. 9, 24. О сузама. Од Јов. Константиновића. Стр. 598 и 615.

Беседа при освећењу храма. С руског. Никола Поповић адм. парох. Стр. 678.

Проповед на „Скажи ми Гди коначиш мою и число дний моих кое еста...“ Од Милана Ј. Соларића. Стр. 725.

Бог и друштво. Бесједа Оца Августина од Монтефелтра. С талијанског превео Јован Узелац. Стр. 759 и 776.

Говор. Говорио га при погребу епископа будимског Јеремије парох пештански протојереј Сима Костић. Стр. 790.

Проповед о молитви. Од Уредника. Стр. 792.

Беседа на Лук. гл. X. стр. 25—38. По руским изворима израдио Милан Попадић. Стр. 805.

Бесједа. Говорио у Трнавцу јереј Дане Кнежевић. Стр. 822.

Расправе.

Основни принцип римског католицизма. Н. Бјељајев. С руског превео М. В. Ј. Стр. 53, 70, 106, 120, 140, 190, 215, 252, 264, 283, 300, 314, 348, 363, 375, 410, 422, 437, 453, 508, 532 и 645.

О св. Сави. В. Вујић проф 66 и 86

О учешћу световњака при избору епископа. С правно-историјског гледишта. Проф. М. Ј. Стр. 133, 149, 167, 181 и 197.

Разночтѣиѣ въ свѣщенныѣхъ церковно-словесныѣхъ книгахъ. Јов. Живановић. Стр. 246, 313, 601 и 694.

Медитација о краткоћи живота човечјег. По Војсију израдио С. Аранички протопр. капелан у Земуну. Стр. 247.

Религија и наука. Саопштио С. Аранички, протопр. капелан у Земуну. Стр. 297.

Две три о Старокатолицизму и његову одношају према православљу. М. Ј. Стр. 389.

Царска Лавра у Србији. С руског превео Јерономах Сергије Попић. Стр. 442 и 355.

Две три о Старокатолицизму и његову одношају ка Православљу. По руском М. В. Јов. Стр. 470, 491 и 510.

Један поглед на патриотизам у Хришћанству. Приказао по разним изворима С. Аранички протопр. капелан. Стр. 563 и 579.

Оруђе против давањег духа времена. Саопштио Михаило Ракић, парох доловски. Стр. 568 и 585.

Религија и народност, као основи васпитања. Написао Н. Макавејски. С руског превео М. Јов. Јовановић. Стр. 596, 613, 631, 651 и 681.

Јосиф Хуберт Рајнкенс. Написао В. Керенски. С руског превео М. В. Ј. Стр. 618 и 633.

Кратки преглед најновијих писаних литургија. (По Катанском и др.) Ј. Д. Стр. 644 и 659.

Кад је умро Ирод Велики? Написао Ј. Ш. Зеремски. Стр. 675, 691, 707, 726 и 747.

Наука вере и метод јој на дому и у школи. Написао П. Терзин. Стр. 755, 773 и 787.

О учењу вјеронаука и појања младежи која је престала полазити школу — до женидбе, и како да се пета приљуби к похађању св. богослужења, вјеронаука и појања? Стр. 840 и 854.

Лепа књижевност.

Богојављење. Драг. Ј. Илијћ. Стр. 24.

Стефан. Драг. Ј. Илијћ. Стр. 55 и 71

„Талита куми!“ Драг. Ј. Илијћ. Стр. 124 и 142.

Васкресење. Драг. Ј. Илијћ. Стр. 208 и 239.
Последња ноћ Јудина. С руског превео Милоје. Стр. 527.

Јован Дамаскин. Извод из појеме грофа А. К. Толстоја. Преневао поп Лука Поповић парох панчевачки. Стр. 808 и 824.

Чланци.

Шта би нам ваљало радити на свештеничким исповедима. Р—в. Стр. 10 и 39.

Поводом представке будимског епархијског школског одбора. Од Уредника. Стр. 41.

Значајан наговештај. Од Уредника. Стр. 75.

Одбрана изначене истине. В. Миросављевић. Стр. 165.

„Wirtschaft“ у горњо-карловачкој дијецези. Од М. Стр. 302.

Послије сједнице архијерејског синода митрополије буковинско-далматинске. Неколико ријечи проте Јована Вучковића. Стр. 342.

„Балкан“, његово јединство и братинска слога. Од Уредника. Стр. 378.

У одбрану српских вероисповедних школа у Вршцу. 472 и 494.

У корист солидарности нашега свештенства. Од Уредника. Стр. 602.

Православље и Старокатолицизам. Од Уредника. Стр. 628.

Назаренство напредује! Од Вл. Димитријевића. Стр. 648 и 664.

Венчање италијанског краљевића са црногорском кнегињом, и — Katolički List. Од Уредника. Стр. 700.

Администратор српске православне парохије у Граду. Од □. Стр. 842 и 855.

Разни саставци.

Представка коју је епархијски школски одбор будимски подастро Његовој Светој Светости преузвишеном господину патријарху Георгију и високославном срп. прав. нар. Школском Савету, а којом моли годишњу принош од 4000 ф. ради одржавања 22 српске православне народне школе. Стр. 20.

Јеремија Мађаревић изабрани епископ будимски. Стр. 38.

Карловци, 17. јануара. Од Уредника. Стр. 59.

Карловци, 24. јануара. Од Уредника. Стр. 77.

Посвећење епископа будимског Јеремије Мађаревића. Стр. 83

Реч на опелу † јереја Стевана Шимића, пароха Старо-Пазувачког. Говорио Милан Попадић свештеник. Стр. 90.

Карловци, 31. јануара. Од Уредника. Стр. 93.

† Георгије Николајевић АЕ. и митрополит добро-босански. Стр. 105.

Карловци 9. фебруара. Од Уредника. Стр. 111.

Без пчеле ни родити се ни умријети. Јов. Живановић. Стр. 118.

Писмо 358 најугледнијих чланова правосл. срп. парохије у Вршци Његовом Високопреосвештенству госп. Епископу Никодиму Милашу, поводом гадног

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

и недостојног покушаја унијаћења Врличких православно-Срба. Стр. 128.

Карловци, 23. фебруара. Од Уредника Стр. 146.
Школа и Црква. (Из поучавања Макарија митрополита Московског). Превео П. Весни. Стр. 216.

Конференција Срба код угарског министра-председника. Стр. 217, 254, 269 и 285.

Карловци, 31. марта. Од Уредника. Стр. 221.
Размишљање на Благовести. Симеон Араници. Стр. 229.

Глас са запада, изазван „окужном патријарашком и синодалном посланицом пресветог апостолског и патријарашког престола у Цариграду. С руског превео М. В. Ј. Стр. 266.

Изјаве кр. угарског министра председника у угарском сабору о нашим аутономним одношајима. Стр. 288.

Реферат јереја Саве Теодоровића о наставним плановима и вероученим књигама, по којима се сада предаје православна веронаука у нижим и вишим гимназијама и реалкама. Стр. 316, 335 и 349.

Церемонијал, по којем се на срп. прав. архијерејски синод изаслани краљевски повереник има дочекати. Стр. 318.

Отварање св. Синода, дочек и испраћање краљевског комесара. Стр. 325.

Мишљење са односним предлозима о наставним плановима, по којима се сада предаје прав. веронаука у нижим и вишим гимназијама односно реалкама. Поднео синодалној анкети прота Јован Вучковић. Стр. 366.

Мишљење са односним предлозима о вероученим књигама. Поднео у синодалној анкети прота Јован Вучковић. Стр. 381.

Још две три о учешћу световњака при избору епископа. Од М. В. Ј. Стр. 397.

Повјереница, коју је свештенство протопрезвитерата личног опремило своје Епископу Дијецезану, високопреосвештеном г. Михаилу Групићу са свога збора, држаога 16. маја о. г. у Грачацу. Стр. 413.

Записник сједнице збора прав. срп. свештенства протопрезвитерата Вилићког, држане у Оточцу дне 16. маја 1896. Стр. 427.

Испити у монашкој школи. Г. Л. Стр. 440.
Са запада. С руског М. В. Ј.

Гаврило Змејановић изабрани епископ вршачки. Стр. 469

Посвећење епископа вршачког Гаврила Змејановића. Стр. 495.

Програм за свечан дочек епископу вршачком г. Гаврилу Змејановићу. Стр. 536.

Карактер вјере слијенца Јерихонског. С талијанског превео Јован Узелац, свештеник. Стр. 547.

„Крај света“. Максим Лудајић. Стр. 549.

Радња св. Синода буковинско-далматинске митрополије. „Гл.“ Стр. 550.

Свечан дочек високопреосвећеног епископа вршачког г. Гаврила Змејановића у Вршцу. Од — и — Стр. 570.

Обновљена црква пакрачка и освећење исте. Описао прота Јован Вучковић. Стр. 668, 684, 695, и 710.

Крсно име Његове Светости Патријарха Георгија. Од Уредника. Стр. 723.

Утрехтска Изјава. М. В. Ј. Стр. 724.

Освећење патријарашко-дворског храма у Карловцима и прослава крсног имена Патријарха српског Георгија. Од Уредника. Стр. 743.

Извештај петроградске комисије св. Синоду. С руског превео М. В. Ј. Стр. 762 и 779.

† Епископ Јеремија Мађаревић. Стр. 771.

Старокатолици о „Извештају петроградске комисије св. Синоду“. Превео М. В. Ј. Стр. 803 и 820.

Једне Недјеље у грчкој и српској цркви трићанској. Примједбе проте Јована Вучковића. Стр. 836.

Дописи.

Панчево. (Нови државни закони. Имена будуће Српчаци. Кретање људства. Црквене проповеди. Кортеш назаренски). Стр. 92. Из вуковарског протопрезвитерата Стр. 384. Из Будачког протопрезвитерата Стр. 444. Вршац („Ученост“ г. Емилијана Радића). Стр. 459. На Ђунтиру. Стр. 620. Дубраве, код Огулина. Стр. 749. Св. Андреја (Смрт и погреб блаженоупокојеног епископа будимског Јеремије) Стр. 794. У Крбави (Избор проте у Кореници). Стр. 795. Беркасово. Стр. 796.

Књижевне оцене и прикази.

Filioque. Одговор — Katoličkom Listu на чланак Filioque i pravoslavlje. Од С. М. Веселиновића проф. богословије. Београд 1896. 16^о са 37. стр. Од — р—. Стр. 428.

„Назарени.“ Роман, написао Јаша Томић, прво издање, цена 2 круне. Нови Сад, 1896., стр. 235. Од Викентија Фрушкогорца. Стр. 715 и 728.

Белешке.

У 1. броју. Божићне архијерејске службе. Радња епархијских власти у Темишвару. † Петар Слијенчевић. Прилог фонду св. Саве.

У 2. броју. На нову годину. Представка будимског епархијског школ. одбора. Сједнице архијерејских власти. Епархијски административни одбор у Темишвару. Да јој се бар насмејемо. Обесвећење храма божјег и црквеног одјејанца. Ради св. Богојављења.

У 3. броју. Његова Светост, преузв. г. патријарх Георгије. Изабрани епископ будимски. На св. Богојављење у Новом Саду. Епархијски административни одбор у Темишвару. Митрополит рашко-призренски. За председника Српске Краљевске Академије. Жалосна унија у Вршци и Далмацији. Највише одликовање. Покушај уније у Вршци. Двадесетпетогодишњица прве учитељске школе у Србији. Посао на реновирању катедралне цркве у Пакрацу.

У 4. броју. Св. Савска светковина у Текелјануму. Његова Светост, преузвишени г. патријарх Георгије. Изабрани епископ будимски високодошт. г. Јеремија Мађаревић. На дан св. Саве О избору рашко-призренског митрополита. Допуна извештаја. Опет нови покушај уније. „Хришћански Весник.“ † Јереј Стефан Шимић. † Петар Драгишић.

У 5. броју. Добротвор школе. Посвећење изабраног епископа будимског. Радња епарх. власти у Нов. Саду. Витешки Књаз Црне Горе Никола I. Проповедање. Прилог фонду „св. Саве“. „Фонд св. Саве“ имамо, а о „Школској Матици“ снујемо. Леп пример.

У 6. броју. Посета високопреосвештеног г. епископа Јеремије у богословији. Високопреосвештени епископ будимски Јеремија Мађаревић. Рашко-призренски митрополит Дионисије. Радња епарх. власти у Темишвару. Пожар у цркви. Суд руског протојереја о пјенију у саборној карловачкој цркви. „Фонд св. Саве“ и „Матица Школска“. У гимназији карловачкој.

У 7. броју. Поводом смрти блажено-упок. митрополита Николајевића. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епарх. власти у Нов. Саду. Прилог „фонду св. Саве.“ Саборски Одбор. Седнице архидијецезалних власти. Проповедање. Прелаз у православље. † Јереј Стеван Вишацки.

У 8. броју. По наредби св. патријарха Георгија. Посмртна добротворства Митрополита Николајевића. Радња архидијецезалних епархијских власти. Проповедање. Избор пароха. „Гласник далматинско-истријске епархије.“

У 9 броју. † Милош Димитријевић. Саборски Одбор. Катихетски испит. За православног архијерејског митрополита буковинског и далматинског. † Др. Бранко Стефановић.

У 10. броју. Саборски Одбор. Седница епархијске конзисторије темишварске. Прилог фонду св. Саве. Окружница васељенске патријаршије православноме свештенству и народу Рашко-Призренске јерархије. Рашко-Призренски Митрополит Дионисије. Др. Емилијан пл. Радић би у Србију. † Арсеније Божићар.

У 11. броју. Његова Светост, преузвишени г. патријарх Георгије. Анкета. Седница епархијског административног одбора у Темишвару. Седнице архидијецезалних епархијских власти. Прилози за градњу цркве св. Саве на Врачару.

У 12. броју. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епарх. власти у Нов. Саду. Прелаз у православље. За пароха у Митровици. Његова Светост Патријарх Георгије. Конференција.

У 13. броју. Богослужење. Одликовање. Одликовања. Високопреосвештени Епископ Никодим Милаш. Управа српске правосл. епархије и конзисторије сарајевске. За архимандрита скопљанске митрополије. Школски Савет. Архидијецезални епархијски школски одбор. Радња епархијских власти у Нов. Саду. Храм св. Сави на Врачару. Проповедање. † Катарина Бранковић.

У 14. броју. Анкета. Проповедање. Ускршњи радосни глас из Врлике. Србин уметник и Немци. Последњи Шакабеда.

У 15. броју. Нови оделни предстојник. Радња архидијецезалних епархијских власти. Патронат Монашке Школе. За администратора будимског протопрезвитерата. Стечајни испит. Анкета. Да поравна пут. Интерконфесионални конгрес. † Емилијан Бајић.

У 16. броју. Његово царско Височанство, надвојвода Леополд Салватор. Радња архидијецезалних епархијских власти. Школски Савет. Митрополијски Црквени Савет. Јереј Михаило Мишић парох бечки. Седнице архидијецезалних епархијских власти. Архидијецеза карловачка. У славу св. Православља.

У 17. броју. Његова Светост преузв. г. патријарх Георгије. Високопреосвештени г. Епископ бачки Герман Опачић. Радња епарх. власти у Нов. Саду. Избор чланова патроната. За администратора парохије у Краљевци. Древно свето Писмо.

У 18. броју. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епарх. власти у Н. Саду. Прегледање манастира. Српска православна црквена општина у Загребу. За администратора парохије у Краљевци. Вештак певач г. Жарко Савић. Градња богословског семинара у Карловцима.

У 19. броју. Св. Архијерејски Синод. Радња вршачких епарх. власти. Сликар вештак г. Урош Предић. Шематизам православне епархије далматинске и истријске. Српска православна богословско-учитељска школа у Призрену. † Јереј Петар Ђурић. † Протосинђел Никодим Лемајић.

У 20. броју. † Надвојвода Карло Људевит. Његова Светост, преузвишени господин патријарх Георгије. Високопреосвештени Епископи. Писмене радње за испит зрелости. За привременог управитеља манастира Фенека. † Јереј Ђорђе Бранковић. † Александер Рајковић. † Фридрих Дитес. Награђена композиција.

У 21. броју. Превршиња захвала. Његова Светост, преузвишени г. патријарх Георгије. Високопреосвештени г. епископ бачки Герман Опачић. Високопреосвештени епископ далматинско-истријски г. Никодим Милаш. Двадесетпетогодишњица. Тридесетгодишњица. Стечајни испит. Архидијецезална Конзисторија. Храм цркве у Будиму. Велики добротвор свештенства. Српска православна црквена општина Бечка. Пензије свештеничких удовица и помоћ свештеничкој сирочади. Испити на срп. правосл. богосл. училишту у Ср. Карловцима. † Павле Жетић.

У 22. броју. При примању угарске делегације. Добротворка карловачке гимназије. Радња епарх. власти у Нов. Саду. Гимназијска беседа у Карловцима. Извештај друштва за потпомагање сиромашних а вредних Срба слушача у кр. свеучилишту Фрање Јосифа I. у Загребу. Дотација православног парохијског свештенства у Далмацији. Православље у Финландији. † Јереј Константин Давидовић.

У 23. броју. Његова Светост св. патријарх Георгије. Превршиња одликовања. Радња епарх. власти у Новом Саду. „Глас из цркве“. † Јереј Милаш Раданчевић. Британско и инострано библијско друштво.

У 24. броју. Његова Светост, св. патријарх Георгије. Каноничка посета. Саборски Одбор. Митрополит призренски Дионисије. Испит зрелости. Стечајни испит. За протопрезвитератског капелана новосадског. Избор учитеља. Српска добротворка Драгиња Станојла Петровића.

У 25. броју. Његова Светост, св. патријарх Георгије. Радња архидијецезалних епархијских власти у

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIBS

WWW.UNCLIB.RS

У
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Ср. Карловцима. Г. Васа Вујић. Са богословије. Са ерп. православне гимназије карловачке. Испит зрелости на ерп. вел. гимназији новосадској. Србин катол.к, добротвор православља. Нов изналазак Николе Тесле. Православна српска црква у Ђесковцу на Плитвичким Језерима. „Лига борбе са атеизмом.“

У 26. броју. Посвећење. Саборски Одбор. Седнице архидијецезалних епархијских власти. Радња архид. епарх. власти у Карловцима. Радња епарх. власти у Н. Саду Српска западнјска читаоница у Вршцу.

У 27. броју. Посвећење. Саборски Одбор. Окружница. † Ђорђе Јеврић. Г. Архимандрит Иларион С. Веснић. Прелаз у православље.

У 28. броју. Архијерејска служба. Његова Светост, св. патријарх Георгије. Посвећење. Предаја управе манастирске. Радња епархијских власти у Темшвару. За градњу храма св. Саве на Врачару.

У 29. броју. Његова Светост св. патријарх Георгије. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епархијских власти у Темшвару. Радња епарх. власти у Н. Саду. Преосвештени г. епископ будимски Јеремија Мађаревић. Велики добротвор српски. † Јереј Јован Блудовић. Нова енциikliка папе Лава XIII. Извештај о ерп. вел. гимназији у Н. Саду.

У 30. броју. Впреосвећени г. епископ горњокарловачки Михаило. Впреосвећени г. епископ будимски Јеремија Мађаревић. Впреосвећени г. епископ Гаврило Змејановић. Народни добротвор. Погољност за кандидате богословије и богослове из епархија: пакрачке и горњокарловачке. Школски Савет. Архидијецезална Конзисторија. Радња епарх. власти у Н. Саду. Архимандрит Венијамин. Београдска богословија. Беседа с играчком у корист фонда св. Саве. Мало из назаренства. Исправак вести. Православно мисионарско друштво. Безвјерје се свети. Извештај о ерп. вишој девој. школи у Панчеву.

У 31. броју. Радња епарх. власти у Н. Саду. Српски учитељски конвикт. Српски православни женски манастир. Мала катавасија у комуналним школама. Педесет година свештеничке службе. Вагон-црква на Сибирској прузи.

У 32. броју. Радња архидијецезалних епархијских власти у Ср. Карловцима. Одликовање. Архимандрит Иларион Весић. Књижевни одбор „Матице Српске“. Српске школе у Турској. Поводом наше најновије енциклике.

У 33. броју. На дан св. Преображења. Његово Високопреосвештенство Епископ Вршачки Господин Гаврило Змејановић. Саборски Одбор. Радња епарх. власти у Н. Саду. Г. Стеван Лазић. За управитеља ерп. правосл. велике гимназије у Карловцима. Пчеларски курс и г. Јован Живановић. К питању старокатолицизма. Одговор на нашу енциклику. Капела у еписк. двору. Нова црква у Спљету. Српске учитељске школе у Сомбору. Парох. свештенство и — општински прирез.

У 34. броју. Његово Величанство. За конзисторијалног бележника епархије вршачке. Избор пареха у Старој Пазови. Г. протосињел Виктор. Школски Савет. Освећење Пакрачке катедрале. Реформатор-

ски покрет у горњој Италији. У Црној Гори. Из личког протопрезвитерата.

У 35. броју. Школски Савет. Саборски Одбор. Прилог за цркву у Ђесковцу на Плитвичким Језерима. Православље и англиканство. Одликован уредник. † Септемвр Бранко Јовановић. † Прота Дамјан Доброта. За катихету.

У 36. броју. Његова Светост, преузвишени господин патријарх Георгије. Високопреосвештени епископ вршачки Гаврило Змејановић. Архидијецезалне епархијске власти. Г. Стеван Лазић. Избор пареха. Удружење свештеничко. Онима, који пале кандила.

У 37. броју. Високопреосвештени г. епископ бачки Герман Опачић. Високопреосвештени епископ вршачки Гаврило Змејановић. Патронат монашке школе у манастиру Хопову. За протопрезвитератског капелана у Земуну. Скупштина „Матице Српске.“ Избор Текелијаних питомаца. У гимназији задарској.

У 38. броју. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епарх. власти у Н. Саду. Назаренство у Баваништу. Рукополагање. Г. Радивој Врховац. У православно српско богословско училиште у Карловцима. У српску велику гимназију карловачку. † Мита Долга.

У 39. броју. Његова Светост, преузв. г. патријарх Георгије. Рукополагања. За ректора Велике Школе у Београду. † Протојереј Александар Николић. Француска омладина против алкохолизма. Језуита и римска црква. Поступак са молбама, које се подносе Његову Величанству.

У 40. броју. Превисши имендан. Његова Светост преузвишени г. патријарх Георгије. Канцел-параграф. Произведење. Г. Самуило Маширевић. Прилог фонду св. Саве.

У 41. броју. Високопреосвештени г. епископ пакрачки Мирон Николић. Архидијецезалне епархијске власти. Школски Савет. Саборски Одбор. За катихету. После Баваништа — Мокрин. Слика „Седоба Срба.“ Матица Српска

У 42. броју. Школски Савет. Назаренство у Мокрину. Јеврем А. Илић. † Епископ Мојсије. Црква св. Николе у Бару. Похара у манастиру Раваници.

У 43. броју. Епарх. школски одбор бачки. Избор пареха у Осеку. Црквене општине. Матица Српска. Православље у Америци. Грчка богословска школа на острву Халци код Цариграда. † Едуард Јајт Бенсон. Загребачки „Katolički List“.

У 44. броју. Седамдесетгодишњица митрополита Михаила. Саборски Одбор. † Јустин Коњовић. Радња архидијецезалних епархијских власти. Радња епархијских власти у Вршцу. Стечајни испит. Нови Светитељ у руској цркви. Епархијски Мисионар. Правила православне цркве. Нов лист. Српски Сноп.

У 45. броју. Митрополит Сарајевски. Саборски Одбор. Архимандриту Нићифору Дучићу. Нови атински митрополит. Нови кентерберјски архиепископ. Казанска Духовна Академија. Парохијал у горњокарловачкој дијецези. Крштење назаренке. За градњу цркве св. Савеке на Врачару.

У 46. броју. Молебствије за царицу и краљицу. Митрополитски Црквени Савет. Седице архидијецезалних епархијских власти. Радња епархијских власти у Н. Саду. Г. Петар Убавкић. Најстарија православна Црква. Досад непознат светитељ. Наредба васеленског патријарха. Хоће да купе папи Рим. Здравница дра Полита. Таблица критичких дана у г. 1867.

У 47. броју. Његова Светост, преузвишени господин патријарх српски Георгије. Са погребом будимског епископа Јеремија Мађаревића. Нови сарајевски митрополит. Посета краља српског Александра код римског папе. Радња епархијских власти епархије темишварске. Освећење цркве. Прорачун српске повосадеке гимназије. Одбор за помоћ постардалима од поплаве.

У 48 броју. Високопречасни г. протосинђел Лукијан Богдановић. Радња епархијских власти у у Н. Саду. Анкета за састав вероучених књига за основне школе. Скопљански митрополит Методије. 80-годишња прослава. Четрдесетгодишњица учитељског рада. Миросављево јеванђеље. Невоља и у Црној Гори. Друштво Св. Јована Милостивог.

У 49. броју. Радња архидијецезалних епархијских власти. Исталација. Високопреосвештени господин митрополит дабро-босански Никола Мандић. Нови митрополит у Скопљу. Манастир Милешево. „Сеоба Срба.“ Исправак.

У 50. броју. Високопреосвештени господин епископ пакрачки Мирон. Школски Савет. Радња епархијских власти у Вршцу. Архидијецезални епархијски школски одбор. † Протојереј Георгије Михајловић. † Јереј Павле Новаковић. † Јерођакоп Др. Симеон Мајеторовић. — Јован Ђурић. † Милош З еп. Српска православна црквена општина у Сарајеву. Стечајни испит. За поплавом пострададе у Босни.

У 51. броју. Његова Светост, патријарх српски Георгије Бранковић. Високопреосвештени г. епископ Мирон Николић. Високопреосвештени г. епископ Ми-

хаило Грујић. Високопречасни г. архимандрит Платон Телечки. Митрополитски Црквени Савет. Саборски Одбор. Архидијецезалне епархијске власти. Избор митрополита у Букурешту. † Кузман Мунчић. Нова композиција. Духовни концерт

У 52. броју. Високопреосвештени г. епископ пакрачки Мирон. Митрополитски Црквени Савет. Саборски Одбор. Уредник „Весника Српске Цркве“. Српским композиторима у пажњу.

Прилози на фонд „св. Саве“ 15, 48, 62, 79, 98, 162, 163, 225, 226, 260, 275, 291, 321, 322, 387, 518, 720, 737, 783 и 801.

Обавести 15, 31, 63, 243, 370, 555 и 656,

Одговори уредништва 114, 162, 178, 260, 417, 607 и 863.

Одговори администрације 178, 291, 321, 519, 591, 656, 689, 705, 768, 832 и 863.

Читуља 62, 671 и 783.

Распоред свечаности приликом освећења обновљеног светотроичког храма у Пакрацу. Стр. 523.

Искази скупљених прилога. Приход од беседе припремене на Митров дан 1895. у Ср. Карловцима. Стр. 15 и 31. Јаван рачун о беседи српске будимпештанске акад. омладине. 355 и 370. Исказ добровољних прилога за градњу српско-православне капеле у Слуњу 402, 410, 448, 463.

Исправци. 500 и 865.

Књижевне вести и позив на претплату 15, 31, 48, 62, 63, 179, 194, 225, 226, 244, 291, 322, 323, 355, 387, 401, 417, 433, 448, 464, 480, 500, 517, 537, 556, 591, 607, 624, 641, 655, 689, 720, 737, 752, 769, 784, 800, 816, 848, 863 и 864.

Изјаве и јавне захвале. 113, 114, 130, 147, 163, 243, 275, 276, 339, 417, 555, 574, 607, 608, 832, 849, 855.

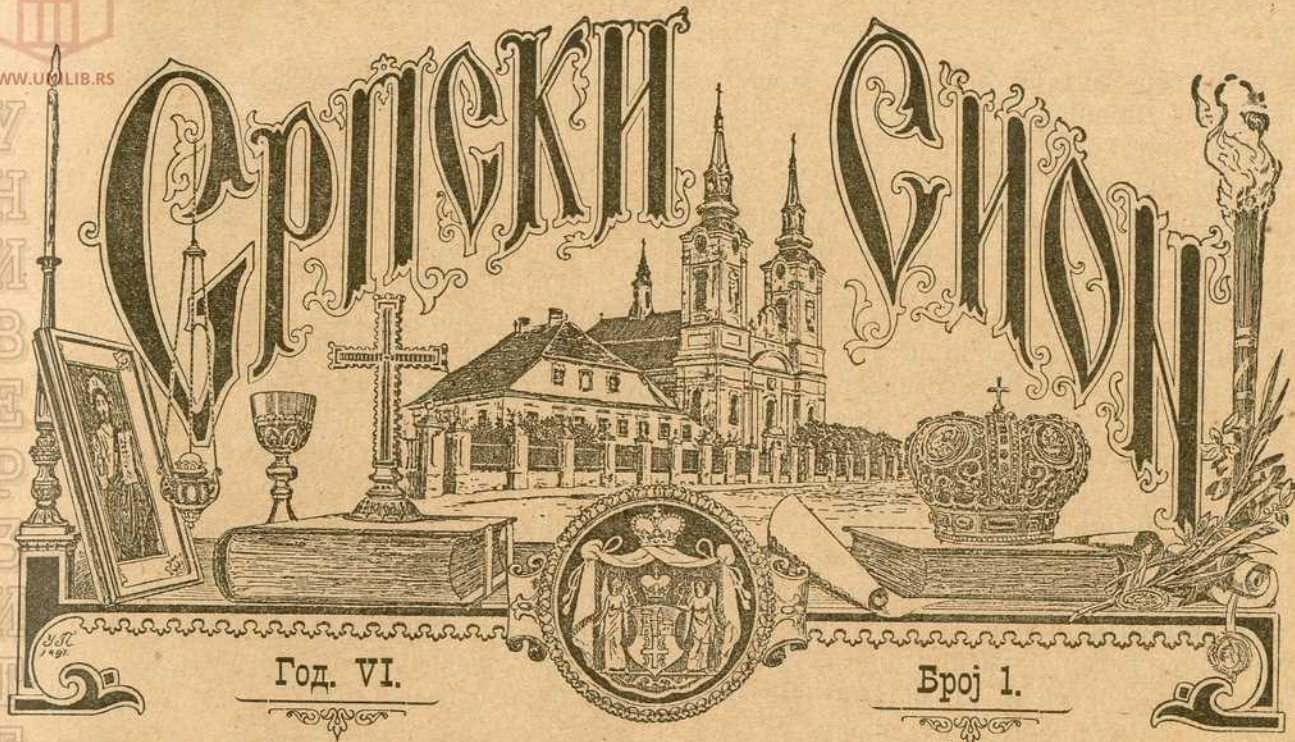
Распис награда. 14.

За поплављенике у Србији и Црној Гори. Стр. 816, 832 и 863.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Год. VI.

Број 1.

**НЕДЕЉНИ ЛИСТ ЗА ЦРКВЕНО-ПРОСВЕТНЕ И АВТОНОМНЕ ПОТРЕБЕ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ МИТРОПОЛИЈЕ КАРЛОВАЧКЕ.**

СА БЛАГОСЛОВОМ СВЕТОГ СИНОДА.

ВЛАСНИК:

УРЕДНИК:

Њ. Светост Српски Патријарх Георгије.

Протојереј Јован Јеремић.

У Ср. Карловцима у понедеоник 1. јануара 1896.

ЗВАНИЧНИ ДЕО.

Декрет и правилник, који је благоизволила Његова Светост, преузвишени господин *Георгије Браиковић*, архијенископ карловачки, митрополит и патријарх српски, издати у погледу установљавања и попуњавања службе ризничара (скевофилакса) при саборној цркви карловачкој храма св. оца Николаја.

Бр. 165 през. арх. ex 1895.

Пречасном Господину
Лукијану Богдановићу

Митрополитско-Патријаршком Протосињелу
у *Карловцима*.

У тежњи, да стално осигурамо пужни ред и благообразност при светим црквеним богослужењима и јавним литијама у месту

Наше столице, одлучили смо, да по примеру драге Нам матере православне цркве париградске, установимо при овдашњој саборној цркви Наше Митрополије службу ризничара (скевофилакса), коју одлуку овим у дело приводимо, установљавајући овим службу ризничара при саборној цркви карловачкој храма св. оца Николаја.

Но како при двору Нашем налазећи се протосињели, као такови, неимаћаху, нити и данас имају засебне какве службе или определења, то за нужно налазимо, да и дотле, докле им се друга служба дворска не определи, служба ризничара повери и у дужност стави.

С овим у свеви постављамо Пречасност Вашу за ризничара (скевофилакса) Нашег при саборној цркви карловачкој, очекујући од Вас, да ћете послове ове службе своје најсавесније и најревносније у смислу приложенога овде под \cdot/\cdot правилника обављати.

За све напутке, обавештаје и одредбе, које су у правилнику томе споменуте, имаћете претходно добити од Нас упутство, односно овлаштење, а свештенству ћете нужна приопштења чинити вољно и братољубно, избегавајући све, што би до спора или жалбе какве довести могло. Буде ли пак каквих несугласица, имаћете о томе Нас известити, те ћемо се постарати, да се исте изравнају и одклоне.

Уздајући се у помоћ Божију, свест овомесног свештенства и ревност Вашу у вршењу поверене Вам службе, питамо се слатком надом, да ће се од сада слава Свемогућег велељепније, складније и урдније у светом саборном храму Наше столице уносити, а кроз то и верни на већу урдност светим црквеним богослужењима побуђивати, па се и Ми најумилније Богу молимо, да установу ову нашу у славу светога имена Свога благословом својим благослови, а Вас позивамо, да се постарате, да се овај Наш декрет са правилником заједно штампа у званичном делу „Српскога Сиона,“ — и пошто исти буде тим начином у име Наше проглашен, наређујемо, да се сви, којих се било која одредба у дотичном правилнику садржана — тиче, сходно истој управљају.

Дано у патријаршкој Нашој резиденцији у Ср. Карловцима на дан св. Оца Николаја у години служења Нашег свештеничког четрдесетој, патријаршествовања шестој, а рођења по плоти Господњег 1895.

Георгије Бранковић с. р.
Патријарх.

Правилник.

У тежњи, да стално осигурамо нужни ред и благообразност при светим црквеним богослужењима и јавним литијама у месту Наше столице, одлучили смо, да по примеру драге Нам матере православне цркве Цариградске, установимо при овдашњој саборној цркви Наше Митрополије службу ризничара (скевофилакса), коју одлуку овим у дело приводимо, установљавајући овим службу ризничара при саборној цркви карловачкој храма св. оца Николаја.

Послови службе ове састојаће се у следећем:

1.

Надгледање сасуда, драгоцености и свештених одежа, које су у смислу чланка 8. деклараторије од 16. јула 1779. унесене у инвентар овдашње Митрополитске цркве (саборне) и које служе како на црквену, тако и на употребу Митрополитског свештенства, а чувају се у ризници те цркве, нарочито пак пажење на то, да ли се споменути сасуди, драгоцености и свештене одежде чувају са оном опрезношћу и марљивошћу, која је за то потребна, исто тако, да ли се о њима води тачан попис у инвентару са свима нужним податцима, из којих би се свагда могло дознати, у каквом су стању, каква им је вредност, од куд и каде су набављене.

2.

Поднашање годишњег извештаја Нама, свагда на концу године, о стању ризнице, као и поднашање предлога о поправкама, које би се на појединим предметима имале извести, или чиме би се ризница имала попунити, исто тако и за можда целисходније уређење ризнице, бољег чувања предмета у њој и томе слично.

3.

Одређивање богослужбених утвари за Архијерејска богослужења и свештених одежа за Архијереја и свештенство, које с њиме служи.

4.

Старање о томе, да се свагда на време одреде и обавесте презвитери и ђакони, који ће са Архијерејем у свршавању богослужења учествовати, при чему се има пазити, да то бива, колико је могуће по реду и са потребном променом, а и с обзиром на друга званична занимања појединих презвитера и ђакона.

5.

Давање обавештаја и упутстава овомесном свештенству по свима у опште питањима, која се тичу појединих богослужења, како у погледу времена, у које ће се обавити, тако и начина, на који ће се обављати.

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

6.

Објављивање времена свештенству одређеном за учествовање у архијерејском богослужењу, у које ће се исто скупљати на обављање „последованија кз сватомъ причаћењу.“

7.

Извештавање професора црквенога правила у овдашњем православном српском богословском училишту о одредбама Нашим у погледу извршавања правила црквенога у појединим приликама од стране појаца.

8.

Старање о томе, да се у овдашњој саборној цркви у дане већих празника, када не би било архијерејског богослужења, свршава саборно богослужење од најмање тројице презвитера, у колико може да буде са ђаконом једним или више њих, у коју ће сврху бивати мештанско свештенство по извесном реду одређивано.

9.

Договорно са појединим члановима овомесног свештенства установљавање о томе, ко ће у саборној цркви на литургијама у недељне и празничне дане проповедати, као и вођење евиденције о вршењу службе од стране овомесног свештенства.

10.

Пажење на то, да при јавним литијама и другим службама, у којима свештенство зборно учествује, влада међу њима добар ред у сваком погледу, како верни народ не би с те стране добивао рђава изгледа.

Дано у Карловцима на дан св. оца Николаја у години служења Нашег свештеничког четрдесетој, патријаршествовања шестој, а рођења по плоти Господњег 1895.

Георгије Бранковић с. р.

Архијенископ Карловачки, Митрополит и Патријарх српски.

Н а р е д б а

Његовог Високопреосвештенства, епископа бачког *Германа Опачића*, о укидању свију обичаја у епархији бачкој, који приликом венчања у цркви смарају на какво год плаћање и потраживање од брачних парова.

К. 1778. ех 1895.

Пречасни г. Протопрезвитер!

У колико би се и после ступања у живот закона о такозваном грађанском браку одржавао гдегод у подручју Наше епархије пређашњи обичај, да се од брачних парова приликом њиховог венчања изискују неке пристојбе и приноси као: за црквене венце, школски фонд (који се и мимо тога код добре воље подпомоћи даје) и друга уобичајена плаћања — овим за будуће наређујемо, да у опште сваки такав на плаћање смарајући обичај приликом венчања безусловно престати има.

О чем неопустите Преч.-Ваша парох. свештенство а посредством тога и цркв. општине протопрезвитерата вашег знања и равнања ради обавестити.

У Нов. Саду 23 дец. 1895.

Герман Опачић с. р.
Епископ.

Одликовања.

Преосвећени господи Никанор Поповић епископ темишварски благоизволио је одликовати црквеним појасом, које за дугогодишње ревно и савесно службовање цркви и народу, које за заслуге на пољу наше црквене књижевности, ове свештенике темишварске дијецезе: Захарију Стојановића, пароха варјашког, Саву Фемпа, пароха гаадског, Петра Предраговића, пароха куманског, Милутина Думића, пароха меленачког, Јована Јакшића, пароха у Срп. Црњи, Југа Станикића, пароха тарашког.

Ad M. 615 623. Син. 38. ех 1895.

У С Т А В

за монашку школу спојену са интернатом за образовање манастирско-монашкога свештенства у манастиру Хопову.

§. 1.

За религијозно-морално, богословско, економско и опће образовање манастирско-монашкога свештенства оснива се монашка школа са интернатом у сремско-фрушкогорском манастиру Хопову, која се издржава од свију карловачкој митрополији подређених манастира са годишњим новчаним прилозима, којих меру одређује према

потреби и броју питомаца свагдашњи Патријарх српски у споразуму са св. архијерејским синодом.

§. 2.

Врховну управу и надзор над заводом врши у име св. архијерејскога синода свагдашњи Патријарх српски, као врховни патрон монашке школе. Но за непосредније управљање и надзиравање завода постоји још посебни Патронат монашке школе, састављен из 6 манастирских настојатеља и то: 3 манастирска настојатеља из сремско фрушкогорских манастира, 1 настојатељ из бачке или будимске епархије, 1 из темишварске или вршачке и 1 из пакрачке, или горњокарловачке епархије.

§. 3.

Чланове патроната бира из своје средине збор свих манастирских настојатеља у митрополији карловачкој, а потврђује их у звању им свагдашњи Патријарх српски, односно заменик му. Мандат изабраним члановима патроната траје 6 година.

§. 4.

Патронат се монашке школе састаје у своје редовне седнице према указаној потреби, а на молбу управитеља монашке школе под председништвом свагдашњег Патријарха или његова заменика.

§. 5.

У седницама својим патронат монашке школе:

- 1.) предузима избор нових питомаца монашке школе;
- 2.) установљује крајем сваке грађанске године прорачун за будућу годину;
- 3.) прегледа и одобрава рачуне управе монашке школе; на даље
- 4.) прима и расправља од управе монашке школе поднесене му извештаје: а) о животу, деловању и материјалном издржавању монашке школе; б) о животу и раду наставника; в) о успеху и владању питомаца и г) у опће о свима важнијим заводским приликама.

§. 6.

О свима гореспоменутих предметима патронат монашке школе доноси своје одлуке, које постају правоћне, чим их одобри и потврди свагдашњи Патријарх као врховни патрон завода.

§. 7.

Да патронат може седницу држати и правовањане одлуке доносити иште се присутност

бар $\frac{1}{2}$ патронатских чланова, а одлуке се доносе надполовичном већином у седници присутних чланова.

У седницама патроната монашке школе има места и приступа и управитељ монашке школе, али само са консултативним правом гласања.

Послове деловодства патроната врше по реду наставници монашке школе.

§. 8.

Наставне и васпитне задатке у монашкој школи врши управитељ завода са још три редовна наставника, који предају световне (опће) и богословске предмете; а за економске предмете пак поставља се посебни наставник.

§. 9.

Два старија по служби редовна наставника по реду врше преко једне школске године уз наставничку дужност још и префектску дужност.

§. 10.

Најмлађем између редовних наставника поверава се старање о заводској књијници.

§. 11.

Управитеља као и остале наставнике завода поставља св. архијерејски синод, односно именује на предлог патроната свагдашњи Патријарх српски, или његов заменик, у доживотном својству. По томе се наставници могу са својих места тек редовним дисциплинарним путем уклонити.

§. 12.

Од управитеља монашке школе свакако се тражи, да је богословске науке успешно свршио и да је бесприкорнога моралнога владања, да и живот и рад свој тако удешава, да питомци у њему виде најлепши пример правога свештеничкога живота и људскога рада.

Управитељ као и остала три редовна наставника имају бити из реда монашкога свештенства.

За економске предмете, ако се не би нашао способан наставник из реда монашкога свештенства, то се такви према потреби може одабрати и из световњачкога staleжа.

§. 13.

Управитељ монашке школе уједно је настојатељ манастира Хопова.

Наставници пак као такви, који припадају монашкоме чину потпадају изван своје наставничке службе у свему под управу и надзор настојатеља манастира Хопова.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.BS

§. 14.

Управитељ монашке школе као управитељ завода и по струци богословски наставник ужива, осим своје монашке компетенције из манастира, још и плату од годишњих 800 фор. А у колико не би управитељ био уједно и наставник ужива само награду од 200 фор годишњих.

Три редовна наставника као и наставник економских предмета уживају плату од 600 ф. годишњих, а уз то стан, препитање и послугу у манастиру. Плата се свима наставницима издаје у антиципатним месечним роковима од управе заводске.

§. 15.

Управитељ као наставник може имати највише 8 сати седмично; остали наставници најмање 18. а највише 24 сата седмично.

§. 16.

Сви наставници са управитељем на челу састављају наставнички збор.

§. 17.

Дужност је заводскога управитеља:

- 1.) да управља заводом како у духовно-моралном, тако и у материјалном погледу;
- 2.) да pazi на живот и рад наставника;
- 3.) да води надзор и дисциплину над питомцима;
- 4.) да врши налоге и наредбе духовне власти, под чијим врховним надзором завод стоји;
- 5.) да чува заводски печат, архиву и да води рачуноводство;
- 6.) да води званичне послове, као матице и друге званичне списе да држи у реду, да обавља званичну кореспонденцију и да извршује конференцијоналне закључке;
- 7.) да издаје односне сведоџбе за питомце у војничким стварима ради опроста од презентне војничке службе (§. 33.);
- 8.) да настоји да школу у сваком погледу унапреди, онажене недостатке уклања, а колико то не би сам могао, да призове у помоћ патронат монашке школе;
- 9.) да подноси крајем сваке школске године годишњи извештај свагдашњем Патријарху или његову заменику о стању завода, а нарочито о владању и успеху питомаца;
- 10.) да чешће посеђава и надзирава наставничка предавања;
- 11.) да сазива наставничке конференције и да на истима председава.

§. 18.

Дужност је наставника:

- 1.) да наставне предмете у оквиру утврђенога наставнога плана питомцима предају;
- 2.) да на религијозно-морално владање питомаца бодро пазе и да их у најбољем правцу васпитавају;
- 3.) да управитељска упутства и налоге што се тиче наставе и васпитања питомаца и као што се тиче одржања занта и дисциплине извршују;
- 4.) да својим религијозно-моралним животом питомцима добрим примером претходе.

§. 19.

Дужност је заводскога префекта:

- 1.) да уз управитеља води непосредни надзор над питомцима како у цркви тако и у кући и у шетњи, тако исто и у њиховим собама;
- 2.) да води бригу о оделу, рубљу, здравственим и другим потребама заводских питомаца, те да те потребе у споразуму са управитељем подмирује;
- 3.) да уз управитеља води надзор да питомци по утврђеном дневном реду своје послове и задатке тачно и на време извршују и да по утврђеном домаћем реду начин живота свога удешавају.

§. 20.

Дужност је наставника — књижничара:

- 1.) да се стара о свему о заводској књијници;
- 2.) да води тачан списак о заводским књигама као и о школским училима;
- 3.) да извешћује наставничку конференцију о стању књијнице и да доноси, чувши мишљење појединих наставника, предлог о књигама и училима, што би их требало набавити.

§. 21.

Наставнички збор држи своје седнице према указаној потреби.

§. 22.

На конференцијама наставничкога збора имају учествовати, осим са оправданог одсуства, сви чланови наставничкога збора; а да конференција може донети правоваљан закључак, потребно је присуство бар тројице са председником укључно.

§. 23.

Сваки члан наставничкога збора има право да на конференцијама доноси своје предлоге,

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

што се тичу предавања и учења или владања питомца.

§. 24.

Закључци у конференцијама усвајају се апсолутном већином гласова присутних чланова. При једнакости гласова одлучује страна на којој је председник. У случају несагласности, ако мањина жели, уноси се у записник њезино мишљење. Глас се по годинама службе почињући од најмлађег по служби. Председник гласа последњи.

§. 25.

У делокруг конференције наставничкога збора спадају ови послови:

- 1.) извештај управитељев о избору и упису питомца;
- 2.) утврђивање годишњег распореда предавања;
- 3.) просуђивање о методу предавања;
- 4.) одређивање дана кад се имају полугодишњи испити држати;
- 5.) избор књига и учила за заводску књижницу;
- 6.) саветовање што се тиче распореда наставнога градива, успешности наставе и што се тиче одржавања запта и дисциплине над питомцима;
- 7.) просуђивање и поднашање предлога о евентуалној промени наставнога плана;
- 8.) извештавање о похађању и прилежавању питомца и о њихову успеху у наукама; а на по се о примедбама, које су поједини наставници учинили о побожности и религиозно моралном владању питомца;
- 9.) расуђивање о случајним тежим прекршајима питомца и одмеравање односне казни према тежини учињених прекршаја од стране питомца;
- 10.) Закључивање о наредбама, дописима и др., што буду стигли;
- 11.) закључивање и уписивање оцена у матицу о полугодишњим испитима о успеху, владању, похађању цркве и прилежавању питомца;
- 12.) поднашање предлога вишој власти о заводу у опће.

§. 26.

О конференционалном саветовању саставља се кратки записник.

§. 27.

Записник конференције води најмлађи по служби наставник.

§. 28.

Конференционални записници чувају се у архиви заводској и на захтев подносе се старијој власти.

§. 29.

Завод има свој печат на којем је у средини Св. Сава, први српски просветитељ, а у наоколо натпис: „Правосл. српска монашка школа у ман. Хопову 1893“.

§. 30.

Учење и образовање питомца у монашкој школи траје 5 година, и то по на особ: 4 године за изучавање световних (опћих) и богословских предмета, те према томе монашка школа има 4 разреда; а у петој години бива теоријско и практичко изучавање економских предмета.

§. 31.

У монашку школу примају се они младићи, који су у једном манастиру провели једну годину дана а пре ступања у манастир свршили са успехом најмање 4 разреда гимназије, реалке или грађанске школе.

У оскудици таквих младића могу бити примљени у монашку школу као питомци и са мањом спремом и они манастирски ђаци, који живећи најмање 2—3 године у једном манастиру одликоваше се примерним владањем и засведочише тамо способност и жељу за учење, ако их као такове настојатељи дотичних манастира преко надлежног дијецезалнога епископа препоруче за питомце.

Сви питомци на претходну им спремину примају се у завод под уветима, ако потребним сведоџбама и документима исакажу још:

- 1.) да су Срби источно православне вере и да су 14. годину живота навршили, а 20. годину живота да још нису прешли;
- 2.) да су доброг и беспрекорнога религиозног моралног владања;
- 3.) да су им богиње прицеплене, да су здравог и потпуног телеснога састава и да им је говорни орган у здравом и нормалном стању.

§. 32.

Питомце прима у завод на образложени предлог заводске управе патронат монашке школе.

§. 33.

Питомци монашке школе, који би навршили 20. годину живота уврћују се уједно за време у списак искушеника манастира Хопова (§. 17. под 7.)

§. 34.

У монашкој школи за 4 године течаја предају се и уче се:

I. Световни (опћи) предмети ови:

- 1.) Српски језик са историјом књижевности и стилистиком;
- 2.) Црквено словенски језик;
- 3.) Географија и историја опћа у сликама; географија Австро Угарске;
- 4.) Историја српскога народа и цркве;
- 5.) Рачунство;
- 6.) Гимнастика.

II. Богословски предмети ови:

- 1.) Наука хришћанска;
- 2.) Кратки увод у св. Писмо старога и новога завета са тумачењем појединих књига и места у свези са библијском географијом;
- 3.) Православно исповедање вере;
- 4.) Црквена историја;
- 5.) Омилитика;
- 6.) Литургија;
- 7.) Историја монаштва, житија светих, дисциплина монашка;
- 8.) Дужности парохијског свештенства;
- 9.) Катихетика са методиком;
- 10.) Обично и нотално црквено пјеније и типик.

§. 35.

Сви ти предмети изучавају се по посебном установљеном и одобреном наставном плану.

§. 36.

Установљење као и евентуалну промену наставнога плана одобрава на предлог наставничкога збора свагдашњи Патријарх српски или његов заменик.

§. 37.

Пете године питомци монашке школе изучавају економске предмете тако, да добију нужна знања из вртарства, воћарства, сточарства, ратарства, пчеларства, виноградарства, шумарства, рачунарства и манастирског домаћинства.

Сви ти предмети имају се више практично него теоријски изучавати по специјалном наставном плану и распореду практичних вежбања које подноси наставник економских предмета преко наставничкога збора на одобрење свагдашњег патријарха.

§. 38.

По потреби може се увести и предавање

других предмета осим споменутих у § §. 34. и 37. и то дозволом и одобрењем св. патријарха.

§. 39.

Монашка је школа интернатски завод, у којем се редовним питомцима све њихове оправдане потребе (препитање, одело, учбене књиге, лекарије и т. д.) из заводске благајнице бесплатно подмирује.

§. 40.

Питомци остају у заводу кроз све време док сав петогодишњи течај монашке школе не сврше. Но по ванредно доказаној потреби и захтеву родитеља, сродника или старатеља, а по увиђавности управитеља завода могу добити за феријално време дужи или краћи допуст.

§. 41.

Годишњи течај или школска година у монашкој школи отпочиње 1. септембра по ст. кал. једне, а свршава се 30. јунија друге, будуће године. Но и за време двомесечног школског одмора питомци остајући у заводу под надзором бар једнога наставника и манастирскога братства упражњавају се у појединим наставним предметима, нарочито у црквеном појању и правилу, у економским пословима и читању корисних књига.

§. 42.

У сваком разреду монашке школе у присуству чланова патроната држи се полугодишњи испит крајем месеца јануара, а завршни годишњи испит крајем јунија сваке школске године.

§. 43.

Испити су јавни.

§. 44.

Годишње се сведоче не издају.

§. 45.

Оцене се бележе овако: у владању: примерно, похвално, по законима, слабо; у прилежавању: изврсно, марљиво, неједнако, слабо; у похађању цркве: врло прилежно, прилежно, слабо; у науци: одличан, врло добар, добар, довољан, слаб.

§. 46.

Све оцене полугодишњег и завршног годишњег испита уводе се у матицу и чувају у архиви заводској.

§. 47.

После свршеног подуног течаја издаје се само на захтев

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.RS

СТИ извод из матице оцена, који садржи резултат успеха у науци, владању, приљежавању и похађању цркве.

§. 48.

Врховни патрон монашке школе свагдашњи Патријарх српски, или његов заменик, по потреби манастирске службе разређује питомце монашке школе, по њиховом свршеном петогодишњем течају, у поједине манастире митрополије карловачке на искушење ради ступања у монашки чин.

§. 49.

Дисциплина је за питомце у заводу најстрожија. Пошто се питомци у заводу бесплатно издржавају, може управа завода, по предходном исцрпљењу блажијих дисциплинарних мера, свакога питомца, који у наукама не успева, или се прекорно, неупутно или неморално влада, по одобрењу Патријарха српског кратким путем из завода коначно одустити.

§. 50.

Како питомци тако и наставници имају се управљати по предходно устројеним и од св. архијерејскога синода, односно Патријарха српскога, одобреним заводским дисциплинарним правилима.

§. 51.

Устав овај ступа у живот од дана, кад га потврди св. архијерејски синод.

Из седнице православнога српског светог архијерејског синода, држане у Карловцима 22. септ. (4. окт.) 1895 г.

Георгије е р.
Патријарх.

НЕЗВАНИЧНИ ДЕО.

МИРОН

ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ЕПАРХИЈЕ ПАГРАЧКЕ

ЕПИСКОП,

благочестивом и благовјерном клиру и народу богохраните
Епархије своје мир и благослов моли од свемогућег и
милостивог Бога и Спаса Исуса Христа, а од сми-
рености своје шаље архипастирски поздрав и
братско цјеливање.

Исус Христос, Учитељ наш и Спаситељ, заповиједа нама да љубимо непријатеље наше. За ту заповијед људи до Христа, и ако су чули, али право знали

нису. Они су знали шта је закон, шта је правда, по љубав и милост шта је, научио је људе истом Исус Христос. А што су људи до Христа звали љубав, није била права чиста љубав, него њеко самољубље, њеки рачун, по коме се давало, да се добије, више можда, него што се дало.

Али Христос Господ говори нама: „чули сте да је казано: љуби ближњег својега и мрзи на непријатеља својега, а ја вам кажем: љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима, који вас мрзе, и молите се Богу за оне, који вас гоне.“ А то више није самољубље, ни давање на уздарје, ни узајимање на враћање, него је то чиста љубав, милост, коју тражи од нас Христос, као од синова Оца нашега небеснога, који заповиједа сунцу своје да обасјава зле и добре, и росна киша да пада на њиве праведника и гријешника подједнако. „Будите милостиви, као што је милостив и отац ваш небесни,“ каже Христос свима нама.

Но многима од нас чини се тешко и претешко, да љубимо оне, који су нам непријатељи, да благосиљамо оне, који нас куну, и да чинимо добро онима, који нама о злу раде, а немислимо како тиме гријешимо Богу и себи и потширујемо мржњу, која нас раставља од Бога и људи, а то само зато, што си умишљамо, да је немогуће љубити непријатеље своје.

А зашто си то умишљамо? Ручу на срце па рецимо, да је то понајвише зато, што ми непријатеље наше, пред судом савјести наше, сами и тужимо и судимо, обично онако, како је то по нас боље, а тиме се разилазимо са непријатељима нашим све то више и више, јер им враћамо зло злим, да зло уроди злом још већим. Тужимо и судимо друге, да и други туже и суде нама и да тако даље иде без краја и конца.

Уз то многи немогу да љубе непријатеље своје ни зато, што мисле, да се осим зла које се почини, морају мрзити и људи који су починили зло какво. Тако заиста мисле многи, а тако и раде, и враћају зло

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

www.цркви.рс мјесто давраћају добрим. Но „зло добра донијети неће,“ а добро уроди добрими код непријатеља наших, јер у свакоме човјеку, био он ма како неваљао, има ипак њеки дио добра, њеки дио образа Божијега, па то добро, тај образ треба да љубимо, треба да га сачувамо у човјеку, као што нас је томе научио Христос на крсту, свети Стеван под гомилом, и толики други апостоли и ученици Христови и мученици за Христа, од светог Стевана до данашњега дана.

Али многи од нас на жалост неће да знаду за науку Христову, па зато немогу ни да љубе непријатеље своје. Жестоко срце педа им, ни да право мисле, ни да право виде, а ни да вољу своју подложе вољи Божијој.

Христос који знаде срца наша, знаде и то, да смо ми кадри љубити непријатеље наше, јер да нисмо кадри, Он као Бог, милостив и праведан, неби тражио од нас оно, што нисмо кадри учинити, оно што пије за добро наше. И ми смо заиста кадри љубити непријатеље наше, само ако нецуетимо срцу нашем на вољу да узаври на ватри страсти наших, ако неоставимо у себи жалац самољубља нашега и сујете, жалац који потстиче у нама мржњу и освету, а угушује љубав и милост. Ми смо заиста кадри љубити непријатеље наше, али само ако учињену нама неправду не судимо по опоми, како нам изгледа на први летимични поглед помућеног од освете ока нашега, него ако се најпре стишамо, и потанко и са свију страна испитамо: зашто су нам људи непријатељи? Није л' их можда ко на то навео и противу воље њихове, ил' завео даље, него што су и сами у почетку мислили да иду. Ил' да нису ти људи таква срца крута, љута, немилостива, које неможе у свему онако, као што може срце мехко, кротко, милостиво само по себи.

И ако најпре тако све испитамо и просудимо, ми ћемо увидити, да нам заиста нису непријатељи сви они, које држимо за непријатеље, или барем да нам нису непријатељи онолико, колико мислимо да су. Увидићемо, да нам многи и многи нечине зла из срца злога и с намјером, него из незнања, или на говорени, заведени од других,

или што им је срце отело мах, па нису свагда кадри бити му господар. А ако се баш и неможемо свагда довити разлогу зашто су нам људи непријатељи, а ми у хришћанском трпљењу нашем и смирености, скрушимо срце наше и пригнимо главе наше и покоримо се вољи Божијој и љубимо ипак непријатеље наше, јер је то света Божија воља, праведна наредба Његова и закон Његов савршени!

И тако нам ни у коме случају не остаје друго, него слушати Божију и праштати свима и љубити се са свима, особито када помислимо, да и Бог прашта нама само у онолико, у колико и ми праштамо другима који су нама учинили што на жао. „Ако ви непраштате онима, који су увриједили вас, то ни Отац ваш небесни неће простити вама гријехе ваше.“ Тако говори Христос Спаситељ свима нама, који гријешимо свакога часа и молимо Бога да нам прости.

И према свему томе, треба да имамо срца с непријатељима нашим као са људима слабима, сашлима са пута правога, палима под власт таме и мрачаја, па да им помогнемо да изађу на пут среће и спасенија свога, и да славе Бога, заједно с нама; а да славе и нас, који смо им помогли, окренити се к Богу, и спасти душу њихову. А ми да се радујемо што смо им помогли, што смо их окренули к Богу и спасли, и што су за то имена наша написана на небесима, јер смо испунили вољу, не своју, него Божију!

Велики свете цркве наше празници, велики су љубави Божије према нама гријешнима свједоци, који нас опомињу да примљену од Бога љубав један другоме враћамо, да нанесене нам увреде један другоме праштамо, па да и нама прости Бог гријехе наше.

А особито је празник Рождества Христова свједок велике Божије према нама љубави, која за цијену измирења људи између себе и с Богом, није жалила дати ни Сина свога јединороднога, да научи нас и опомене, да смо и ми за цијену измирења тога дужни да принесемо и поднесемо све и сва.

И ми ћемо принос тај поднијети лако,

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

само ако помислимо, да је увијек боље пружити руку и праштати другима, него да други пружају руку нама и праштају; или као што вели српски народ наш: „боље је и десеторици давати, него ли од једнога узајимати.“ или: „од мира нема бољега, а од рата горега времена.“

Пружимо дакле, благочестиви и христуљубиви роде хришћански, руку свима и простимо радосним срцем све што имамо један на другога и загрлимо се и мирбожимо у духу са свима пријатељима и непријатељима нашим, јер достојно прославити Рождество Христово, и бити и прави синови Божији и нашљедници Његови, можемо само тако, ако дарове божићне, мир и љубав имамо у себи и с њима даривамо о Божићу и увијек, све среда људе, да по ријечима Господа нашег Исуса Христа буде, што прије једно стадо и један пастир, Исус Христос, Син Божији и Бог истини.

Бог мира и љубави, да пошаље свима вама свога „Ангела мирна, вјерна наставника, хранитеља дјшз и т'клесз нашихз,“ да вас анђео Божији проведе кроз све ове, који нам долазе, свијетле празнике Христове и празник креног имена народа српскога, светитеља Саве, и кроз све живота нашега дапе у миру, у здрављу и сваком Божијем благослову. Амин!

У Пакрацу, пред Божић 1895.

Горепоменути смирени Епископ
Мирон.

Шта би нам ваљало радити на свештеничким исповедима.

Колико нам је познато код нас се сад по свима протопрезвитератима држе свештеничке исповеди. Да је та уредба добра о томе нам није нужно говорити. Добра је већ и с тога, што тако имају прилике свештеници из једног протопрезвитерата, да се бар лично упознају, а међутим смо о некојим зборовима читали извештаје у овом листу, те видимо, да се на исповедима по некад расправљају и разна питања, која се тичу цркве и свештеника. Неко не видесмо — бар у јавности није било — да се где год на тим зборовима расправљају о врло важном питању по нас, о

назаренству, а без тога не би, држимо, требало да буде.

У нас је већ писано о назаренској секти и о разним начинима како да јој се на пут стаје. Некоји су чак тог мишљења, да је православљу као баш у томе спас, ако се богослужбене књиге преведу на српски, као да ће, чим се из цркве изнесе словенски језик, престати и назаренство! То се мишљење позива на римску цркву у којој сем нешто мало латинског све је остало на народном језику, па код њих као да се слабо одмећу у назарене. Ама ето у Румуна је све на народном језику, па имају назарена; и код протестаната је све на народном језику, а назаренство се у њихову крилу излегло. Па онда, назарени одричу и свештенство, а оно тек није словенски језик!

Него се нама најбоље свиди за устук назаренству онај начин, што га је навео и у својој књизи „Назаренство“ В. Димитријевић, а то је: иди редовно у школу на катихизацију, проповедај редовно у цркви и учи народ увек и на сваком месту и речју и делом. Тако ваља, а прегоацу Бог даје махове.

Да ли се у нас радило, како и с којим успехом против ширења назаренства, о томе би можда могли дознати што год из извештаја што га шаљу протопрезвитери конзисторијама о својим визитацијама. Али биће свакако, да о том г. г. протопрезвитери не воде довољан надзор, јер би иначе по нешто могли читати о том у извештајима о радњи епархијских власти. Рад или нерад наш на том пољу могли би дознати и тако, кад би се сваке године слали изкази овом листу о бројном стању назарена. Бројеви би нас најбоље могли уверити. Уредништво овог листа замолило је већ окружне проте, да му крајем године шаљу исказе о парохијама у њиховим протопрезвитератима, што би њима то да како лако било, јер већ такав исказ морају слати и конзисторијама, а сви би ми на тај начин могли дознати кретање назаренства. По себи се разуме, да би искази о назаренима морали бити тачно састављени.*) Позиву овом

*) Чујемо да је један свештеник у архиђацези испуњавајући исказ о парохији за Шематизам који ће се по налогу Његове Светости патријарха Георгија издати за г. 1895, кад је дошао до места „број назарена“ испунио са: „нема их, неће их ни бити,“ а овамо назарени у тој парохији напредују још како! Ако је то истина и ако тако буде још где, онда ми сами себе обмањујемо, а је ли нам то од користи? Истине ту треба, а онда и рада. Назаренство се не збриса потезом пера.

одазвало се ваљда њих двоје, троје, а други остадоше према томе равнодушни, као што смо у опште ми Срби више пута равнодушни према оном, што нам је најпрече.

О броју назарена знамо само у бачкој епархији (в. Први извештај б. еп.), а знаћемо 1896 г. колики им је број и у архиђацези. О осталим дијецезама знамо само како стоји с њима у неким протопрезвитератима. Али и из тих извештаја се види само то, колико је назарена те године било, а да ли они напредују, назадују, стоје на једној мери и у којим крајевима или парохијама, о томе не могосмо дознати до сад ништа. Па пошто извештаји о епархијама не излазе сваке године, с тога је врло потребно да се извештаји о кретању правосл. становништва по протопрезвитератима штампају сваке године у овом листу.

Тачне статистике о назаренима немамо, али судећи по извештајима у нашим листовима, рекли бисмо, да они напредују, па се све више појављују и у оним местима, где их до сад није било. Па ако је то тако — а пре ће бити, него да није — онда ми се чини да се у нас ништа не ради на устук назаренства или начин нашег рада да не користи. Друго не може бити.

Код нас и ако се где шта радило, радио је сваки о себи, а ту би нам так ваљало саветовања и упућивања, а куд ћеш лепше згоде за то од исповеди. Ту би се многи неискуснији свештеник у таким пословима боље упутио и кад би се почело радити свуда сложано и једнодушно зајста би се могло и успеху надати. Само ваља истрајности. Ако пак овако остане и на даље, као што је до данас било, да један ради на један начин, други на други а трећи богме никако, онда ће се назаренство међу нама ширити и на даље као бујица, јер као да му је некако код нас најзгодније земљиште за успевање.

(Свршиће се).

ЛИСТАК.

Б Е Л Е Ш К Е.

(Божићне архијерејске службе.) Први дан Божића била је у саборној карловачкој цркви архијерејска литургија, коју је служио *св. патријарх Георгије* уз асистенцију: протојереја Јована Јере-

мића, протосићела Лукијана Богдановића, јереја Јована Живковића, јеромонаха Илариона Зеремског и Сергија Пошћа, јереја Стевана Јовића, те архиђакона Димитрија Бранковића. Патријарашки божићни поздрав читао је протојереј Јеремић — Истог дана у саборној новосадској цркви служио је архијерејску литургију *високопреосвећени г. епископ Герман* уз асистенцију протопрезвитера Милана Ђирића, јеромонаха Михаила Миловановића, и ђакона Вељка Миросављевића.

У место нарочитог и уобичајеног божићног поздрава епископа Дијецезана, читана је тога дана посланица православних српских архијереја митрополије карловачке, издана из седнице св. Архијерејског синода у Карловцима 17. (29.) септембра 1895 г. Иста се посланица читала први дан Божића у црквама целе епархије бачке и епархија вршачке и будимске.

Други дан Божића служио је високопреосвећени *г. епископ Герман* службу бољу у „алмашкој“ цркви уз асистенцију протопрезвитера Милана Ђирића, протојереја П. Балте, и Ј. Јеремића, јереја Божићара Поповића, јеромонаха Михаила Миловановића и ђакона В. Миросављевића. Високопреосвећени *епископ Герман* изговорио је на концу литургије красну и дивну архијерејску поуку, коју је дупком пуна огромна алмашка црква саслушала напрегнутом пажњом и са очигледном душевном насладом.

(Радња епархијских власти у Темишвару.)

Седница епархијске конзисторије у Темишвару држана је 14. (26) нов. 1895. под председништвом Његовог Високопреосвећенства, господина епископа Дијецезана. Од важнијих предмета решени су у истој седници и ови: Узето је на знање саопштење преосвећеног господина епископа Дијецезана о именовану новог привременог конзисторијалног бележника у лицу јерођакона Евгенија Летице. — Поднеће се високом кр. уг. министарству богочасти и јавне наставе у Будапешти извештај у тужбовном предмету Емилије Станковић против прав. срп. црквене општине Вел.-Кикиндске ради наводно дужног јој неког новчаног износа као и о начину постављања јереја Димитрија Којића за пароха у Срп. Боки. — Узет је на знање опис споменутог високог министарства о припомоћи подељеној Персиди Јовановић, свештеничкој удовици у Сиригу, као и Самуилу Поповићу, пароху у Фењу, из земаљских средстава. — Послаће се парохијским звањима светим архијерејским синодом ново сачињени обрасци брачних и венчањих за тим матица крштених, венчаних и умрлих, за упућивање се подручне црквене општине, да и заједно са својим српске манастирске штампарнице у Карловцима за

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

своја парохиска звања набавити имају. — Узето је на повољно знање саопштење преосвећеног господина епископа Дијецезана, да је упутио конзисторијалног фишкала, да сходне кораке учини, да православно становништво у Хода-Мезе-Вашархељу дође под фактичну духовну управу ове епархије. — Известиће се администратори парохии у Нађлаку и Нађфали о допису романске епархијске духовне власти у предмету њихових притужба против романских свештеника у истим местима. — Узет је на знање извештај овоепархијског изасланика о уведењу јереја Александра Поповића у администрацију парохии торњанске. — Одређено је надопуњење истраге против С. Л. из Ф. због тога, што је наводио онемогући тамошњем свештенику обдржавање једног богослужења. — Уступиће се у смислу постојећег закона о грађанском браку две у течају затекле се бракоразводне парнице надлежним грађанским судовима на даље званичење. — Одређено је надопуњење истраге против јереја М. Б. из Ф. ради више каноничких престапа. — Закључено је предузети предходне мере ради приставања прав. српског катихете на грађанској школи у Жомбољу. — Одбијен је јереј С. Ј. из С. с његовим потраживањем против јереја П. А. из С. В. С. М. — Одређен је избор пароха у Новом Ст. Ивану, и припуштени су к избору као кандидати: Георгије Николић администратор тамошње парохии и Богољуб Петровић администратор парохии у Нађлаку. — Уважена је оставка Ђорђа Звекића протођакона на катихетским местима у неким школеким заводима у Темишвару и упућен је управитељ протопресвитерата темишварског да предлог сходан ради што бржег попуњења тога места у тим заводима преосвећеном господину епископу Дијецезану стави; а до постављања другог лица за катихету имаће садањи катихета протођакон Звекић те дужности обављати. — Према молби протојереја Георгија Михајловића, пароха у Срп. Итебеју дозвољено му је, да може узети за личног капелана Павла Милићева, свршеног богослова из Томашеваца. — Потврђен је избор Драгутина Мојића за пароха у Немету и упућен је управитељ протопресвитерата темишварског да га у исту парохиију уведе. — Подастреће се високопством од окружних протопресвитера предложени табеларни искази у предмету свештеничких мировина на даље званичење. — Расписаће се стечај на ђаконско место у Мокрицу. — Услед притужбе односно пријаве П. А. пароха В. Св. М. умолиће се преосвећени романско-православни епископ у Араду, да не прелази територијалне границе свога делокруга, јер би иначе

овоепархијска управа морала потражити заштите код надлежног државног форума због таквих прекорачивања граница делокруга. — Сировешће се високославно митрополитском црквеном савету призив окружног проте и пароха Љ. П. против овдашње одлуке бр. 890, 979/801 ex 1895. на надлежно даље званичење. — Издаће се сходна одредба у ствари вршења душепечитељских дужности у Јозепову. — Известиће се општина и свештенство у Срп. Св. П. о подели тамошњих двеју парохиија.

Епархијска конзисторија у Темишвару држала је седницу своју дана 19. (31.) децембра 1895. и решила у њој ове важније предмете: Известиће се Јелена Ноић, удова попадија из Т. Кањиже о припомоћи, коју јој је високо кр угар. министарство богочасти и јавне наставе у износу од 30 фор. а. вр, из државних средстава, опредељених на богоштовне сврхе источно-православне цркве поделило. — Послаће се споменутом високом министарству на увид и службену употребу списи, који се односе на избор јереја Димитрија Којића за пароха у Срп. Боки. — Препоручиће се истом високом месту с религиозно-црквеног гледишта потврда правила у Куманима основати се имајућег певачког друштва „Слога“ за неговање црквене и световне песме. — Саопштиће се Јовану Ђ. Гозићу, срп. нар. учитељу у Араду, односно решење св. архијерејског синода митрополије карловачке, којим је одбијена молба његова за припуст к полагању испита из богословских наука пред посебним повереником епархијске конзисторије у Темишвару. — Ставиће се до знања свештенству епархије темишварске начелно решење споменутог св. архијерејског синода о уређењу одбојаја и старешинства између мирскога и монашкога свештенства митрополије карловачке. — Саопштиће се Јурну Милину и друговима из Лукареваца односно решење високославног срп. прав. митрополитског црквеног савета, којим је одбијен призив њихов против својевремене овдашње одлуке у погледу језика, у коме се има обављати богослужење у тамошњој св. цркви. — Услед изновичне молбе романског становништва у Лукаревцима дозвољено је modo presagio из врло важних разлога опортунитета, да се у Лукаревцима богослужење наизменце у црквено-словенском и романском језику обављати може. — Услед односног отписа всл. саборског одбора дано је захтевано разјашњење у стипендијској ствари Д. П. питомца стипендијске закладе Божићеве. — Известиће се јеромонаси Доситеј Курјаков и Самуило Поповић о односном решењу њихових молбеница за подељење војничко-капеланског места на Ријецн. — Подастре-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ће се Његовој Светости, преузвишеном господину Патријарху српском, искази о свештенству ове епархије, које би у допуну мањкајуће му дотације требало припомоћи из своте вотиране у ту сврху високим кр. угар. министарством богочасти и јавне наставе. — Узето је на повољно знање саопштење преосвећеног господина Никанора, епископа Дијецезана, да је одлучио одликовати првеним појасом, које за многогодишње ревни и савесно службовање св. цркви и народу, које за заслуге на пољу црквене књижевности: Захарију Стојановића, пароха варјашког, Саву Фемпа, пароха гаадског, Петра Предраговића, пароха куманског, Милутина Думића, пароха меленачког, Јована Јакшића у Срп. Црњи и Југа Стапичића, пароха тарашког. — Узето је на знање саопштење преосвећеног господина Германа епископа бачког, да је свршеног богослова Павла Милићева дана 6. (18.) децембра 1895. за ђакона, а дана 7. (19.) децембра 1895. за пресвитера рукоположио. — Узето је на знање саопштење преосвећеног господина Јована Медијану, романско-православног епископа Арадског у предмету постављања заменика свештенику Светонију Петровићу у Вел. Св. Миклошу. — Одредиће се на доцпуњење истраге против М. В. свештеника у Феилаку. — Услед односног извештаја овоконзисторијског фишкала дра Ђуре Ружића о стању црквено-општинских ствари у Ход Мезе-Вашархељу, одређени су предходни кораци у ту сврху, да ова епархијска управа дође и у фактични посед свога надзорног права у тамошњој црквеној општини, које јој право по превишњем кр. решкрипту припада, и до данас неукинута постоји. — Подастреће се на надлежно начелно решење св. архијерејском синоду митрополије карловачке потакнуто питање, да ли може бити функционар у автономним органима срп. православних општина оно лице, које уједно обавља и функције водитеља државних матица. — Успостављен је парох јосиповачки Светозар Павловић у звање парохиско у Јосипову, будући се је за здрава пријавио, и разрешено је свештенство мокринско од администрације исте парохиске. — Потврђен је избор јереја Владислава Веселиновића, администратора парохиске у Сараволи, за протопресвитерског канедана у Вел. Кикиндски и одређено, да га окружни прота вел. кикиндски у ово ново његово звање уведе. Уједно је до даље наредбе одређен јереј Иван Алексић, сист. парох. помоћник из Срп. Св. Петра, да парохиске и душепопечитељске дужности у Сараволи обавља. — Издао је јеромонаху Доситеју Курјакову на односну његову молбу сведочанство, да је он од

6. (18.) априла до 6. (18.) новембра 1894. био администратор парохиске у Араду. — Узет је на знање извештај окружних протопресвитера: арадског и вел. кикиндског, да су нека парохиска звања у подручју њихових протопресвитерата упућена да накнадно поднесу надлежним политичним властима кр. угарским статистичним звањем у Будапешти у своје време тражене табеларне исказе о кретању источно-православног житељства од $\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{10}$ 1895. године. — Узето је на знање саопштење бележничтва епархијске управе, да су президијалним путем послани свлв. саборском одбору накнадно приспели искази у мировинском предмету удовица и сирочади свештенства из протопресвитерата Арадског и неких свештеника из протопресвитерата Вел. Кикиндског. — Учињено је стању ствари одговарајуће расположење у рачунском спору Ђ. В. окружног проте и М. М. бившег његовог канелана. — Даће се кр. среском суду у Вел. Св. Миклошу тражено извешће односно обавештење о томе, коме припадају приноси верних пригодом целивања св. јеванђеља и празничне односно светитељске иконе. — Припуштен је свршени богослов Милош Челекетић к избору ђакона у Мокрину, и упућен је окружни прота В. Кикиндски, да у сврху обављања тога избора сходне мере одреди и нужне кораке предузме. — Одбијена је молба Мије Тешића и другова из Арада, да се администратор тамошње парохиске уклони из Арада и премести на другу парохиску. — Умолиће се вис. кр. угар. министарство богочасти и јавне наставе, да одреди и из државних средстава на исплату дозначни хонорар за јереја Милоша Милошева из Срп. Црње, који је у седници ове конзисторије од 14. (26.) новембра 1895. постављен срп. православним катихетом на државној грађанској школи у Жомбољу. — Упућена је срп. прав. црквена општина у Шурјану, да из закушине тамошње парохиске сесије плати Фемпа Поповић из Вршца како дужни остатак од 60 фор., тако и у будуће сваког месеца унапред износ од 15 фор. ав. вр. — Издаће се путем надлежног окружног проте Ангелини Телечки рођ. Ружић прилози њезине бракоразводне молбенице против супруга јој Михаила Телечког. — Повраћене су путем парохиског звања у Меленцима односним странкама овој конзисторији на расуђење поднесене две бракоразводне тужбе, и упућене су исте странке, да се у првом реду на надлежни грађански суд, а тек по правојности пресуде грађ. суда на овај духовни суд ради евентуалног поступања обрете. — Одбијена је притужба Христине Бођанове из Јосипова против поступка тамошњег црквеног одбора,

WWW.UN
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

што је исти одбор при лицитацији првог стола у женској препрати тамошње св. цркве продао тај стô другој женској као млађој за 75 фор, а није га хтео продати њој за 70 фор. — Поднеће се вел. саб. одбору призив Пере Рајковића из Вел. Кикинде против овдашње одлуке у предмету његове тужбе против свештеника вел. кикиндског због наводног присвајања сесије, која је у поседу пок. оца призиватељева била. — Мостављен је јереј Петар Агрима у Вел. Св. Миклушу заступником ове епархијске управе код политичне општине тамошње. — Потврђен је избор јереја Георгија Николића, за пароха у Нов. Св. Ивану и издан је сходан налог за уведење истога у тамошње парохијско звање. — Одређен је болешљивом свештенику Григ. Чолаковићу на властиту му молбу за трајања слабости његове заменик у лицу јеромонаха манастира Бездина Гедеоана Бођина. — Спровешће се с препоруком вис. кр. уг. министарству богочасти и јавне наставе четири молбенице за поделење припомоћи дотичним свештеницима из државних на цели источно-православне цркве уставним путем одређених средстава. — Узет је на знање и одобрен је односни скупштински закључак ери. прав. цркв. општине оросламошке у погледу дотације тамошњег свештеника као пароха III разреда парохије. — Издаће се мољени прилози бракоразводне тужбе Данице Весић против њезиног супруга Васе Весића њезином опуномоћенику. — Подastreће се вел. митрополијском црквеном савету представка јереја Ивана Алексића из Срп. Св. Петра против овдашње одлуке у погледу класификација парохија у Срп. Св. Петру. — По предлогу конвисторијског фискала одобрено је основно писмо у предмету унифицирања црквено-школских фондова српске прав. црквено-школске општине у Срп. Крестуру. — Узет је с одобрењем на знање извештај црквене општине у Станчеву о разрезу парохијала за тамошњег свештеника. — Спровешће се вел. саборском одбору призив српске православне црквене општине у Араду против овдашњег решења у погледу прегледа и повратка рачуна тамошњих. — Подељен је укор председнику и перовођи црквене општине у Араду за непристојан и увредљив начин писања у службеним поднесцима и враћен је односни поднесак с прилозима тој истој црквеној општини на изновично предложење овој епархијској власти у сврху оностраног званичења. — Дано је упутство црквеној општини у Беодри у предмету прикупљања прилога за овоепархијски фонд.

(† Протојереј Јован Павловић) парох ађански, преселио се после дужег и тешког боловања дана

26 децембра пр. г. у вечност, а у 75 година свога живота. Сарањен је 27 децембра. Лахка му црна земља!

(† Петар Слијепчевић). Местни одбор православне српске црквене општине у Карловцу издао је и доставио нам је посмртницу поводом смрти многогодишњег и врло заслужнога јој председника Петра Слијепчевића, који је био и потпредседник епархијског административног одбора и заступник на земаљском сабору у Загребу и државном у Будим-Пешти. Врли покојник бивао је и народни посланик на нашем народно-црквеном сабору и припадао умереној, конзервативној странци. Ради заслуга својих на индустријалном пољу постао је витез ордена Фрање Јосифа I. Био је и члан „Матице Српске“. Лахка му црна земља и покој вечни!

(Прилог фонду св. Саве) црквена општина у *Крњешевци* закључила је једногласно, на предлог скупштинара *Ђоке Радовановића* да приложи 100 фор. на фонд св. Саве, и то у годишњим оброцима, сваке године по 10 фор. За г. 1895 је эта општина послала народно-црквеним фондовима 10 фор. То је једна од сиромашних наших црквених општина, па зато нека јој је тим већа хвала на миломе дару. Угледале се и остале и богате и сиромашније наше општине на општину у *Крњешевци*!

(Ради нове године) излази „Српски Сион“ данас у место јуче.

Распис награда.

Потписано уредништво и администрација расписује ове награде радовима за „Српски Сион“ у г. 1896.

1. За три најбоље и награде вредне расправе из области црквено-историјске, и каноничке, са наградном ценом од 50, 40 и 30 фор.

2. За три најбоље и награде вредне расправе из области богословско-филозофске, апологетичке, са наградном ценом од 40, 30 и 25 фор.

3. За три најбоље и награде вредне расправе из области омилитике и литургијске, са наградном ценом од 30, 25 и 20 ф.

4. За три најбоље и награде вредне расправе из области народно-црквеног аутономног нам живота, са наградном ценом од 40, 30 и 25 фор.

5. За три најбоље и награде вредне проповеди, са наградном ценом од 20, 15 и 10 фор.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Господа писци, који желе рефлектовати на расписане награде, нека изволе то на дотичном рукопису означити са речима: „За награду.“

И осим расписаних и за награду пријављених радова, награђиваће се и остали награде вредни радови, према претходно утаниченом споразуму уредништва и писца. Одлуку у погледу досуђивања награда за расписане награде пријављених радова донеће у своје време форум, који ће у ту цел нарочито одређен бити.

Уредништво и администрација „Српског Сиона.“

Прилози на фонд „Св. Саве“.

Уредништву овога листа стигли су и ови прилози
„фонду св. Саве“.

Бр. 1. Стеван Михалчић парох у	
Кпшвалуди	5 ф. — н.
Из г. 1895.	650 ф. 33 н.
	Свега 655 ф. 33 н.
Новци су предани управи срп. нар. цркв. фондова.	

ПРИХОД ОД БЕСЕДЕ

приређене на Митров дан 1895. у Ср. Карловцима у корист споменика митрополита Стратимировића, Димитрија Анастасјевића Сабова и осталих добротвора гимназије карловачке.

(Наставак)

У ту сврху приложише:

По 5 динара г. Миливој Бранковић (Београ).

По 2 фор. г. г. Јован Костић, Доминковић, Павловић, Ранковић, Марија Хомолка, Ленка Коларовић, Евица Коларовић, Шобер, Сима Рајачић, Никола Жигић, парох Младен Боберић, Стефановић (Шид), Вујанић, Милић, Војнов, Ауер, Петар Пауновић, Малушевић, Ђура Поповић, Мита Наумовић, Огњановић, Недељковић проф., Магарашевић проф., Барусковић проф., Врховац проф., Коларовић проф., Нинковић проф., Марковић проф., Поповић проф., Атанас Добровић (В. Грђевац), Геренчевић. Секулић, Хајдин, Берићка, Марковић, Мил. Милутиновић, Александра Дејановић, проф. Вујић, Живковић проф., Савета Игаз, Драгутина Нинковић, Радивојевић (Вуковар), Јов. Лазаревић, парох Жетић, Емил Ђармати, П. Јовановић књиговођа, Гавра Плавшић (Н. Сад), др. П. Јанковић (Н. Сад), А. Адамовић, др. Л. Стапојевић, Н. Димовић, Душан Матић, Лаза Милошев, Влада Стратимировић, прота Валта, Ђура Вукичевић, Олга Поповић Пеци, Јеленик, Флат, Данило Манојловић сви из Новог Сада, Данчика Каћански, Гавра Каћански (Сентомаш), Сентомашко срп. цркв. пев. друштво, др. Миладиновић, др. Милошевић,

Никола Петровић, др. Ђурић, Лаза Сремчевић сви из Ст. Пазове, Ст. Капанаџија, Ј. Карамат, Јелена Коска, Андрејевић, Павловић, Марија Радојчић, Панта Барјактаровић сви из Земун, Драгиња Маринковић (Рума), Н. Поповић, др. В. Чобанић, Ђира Милекић, срп. есконтно деоничко друштво сви из Митровице.

По 1 фор. 50 повч. г. г. М. Јовановић, В. Миросављевић (Н. Сад), др. Јов. Радивојевић Вачић (Земун), Јов. Костић (Митровица).

(Свршиће се).

ОД АДМИНИСТРАЦИЈЕ.

Неке општине и господа претплатници траже поједине бројеве „Српског Сиона“ за прошлу годину, јер да их, токорсе, нису примили. Задовољити можемо само оне штоване претплатнике који рекламују и кад *рекламују* поједине бројеве *у своје време*. Али тражња бројева, по десетак и више из целе године, на концу године, није рекламација којој је дужна администрација својим претплатницима задовољити. Тако тражене бројеве можемо само уз установљену наплату слати.

Бројеви, које многи траже, стигли су дотичним претплатницима у своје време. Сад их нема јер нису *сачувани*. А за то не одговара администрација нити може губитак *тих бројева* надокнађивати.

Надаље, упозоримо п. и. господу, која овај број „Српског Сиона“ добију, да ћемо им послати још 2 и 3 број. Не мисле ли бити претплатници „Српског Сиона“ нека изволе већ овај број повратити. А ко нам претплату не пошаље до изласка 3 броја „Српског Сиона“, без разлике обуставићемо му лист и листа више добити неће.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС.

XXXI. XXXII. и XXXIII. ЗАКОНСКИ ЧЛАНЦИ ОД ГОДИНЕ 1894.

О БРАЧНОМ ПРАВУ О ВЕРОИСПОВЕСТИ ДЕЦЕ

И

О ДРЖАВНИМ МАТИЦАМА у преводу српском

штампани су и разаслани претплатницима. Уверени смо да ће српски превод ових законских чланака врло добро доћи нашем свештенству. За то га и штампасмо, да свештенству ту услугу учинимо; а за то се надамо, да ће га свештенство и набавити.

Српска манастирска штампарија.

Једина српска**фабрика свештеничких шешира и ћелепуша.**

За гг. свештенике препоручујем врло финих и добрих шешира и ћелепуша, сопственог фабриката — са најсолиднијим ценама. Послуга брза и тачна. Поруке са стране такођер обављама и шаљем са платом у паточ (Nachnahme) поред моје гаранције. При наруџбини довољно је назначити меру око главе. Молећи за многобројну посету, јесам

ПЕТАР МАРКУШ, ШЕШИРѢИЈА
7—53 Нови Сад (главна пијаца).

Ad K 1477/483. ex 1895.

226 3-3

СТЕЧАЈ.

На упражњено место *протопресвитератског капелана у Н. Саду* са годишњом платом од 550 ф., која се из благајнице ери. правосл. црквене општине новосадске месечно у напред прима, и са уживањем половине штоле за оне дужности, које сам капелан обави — овим се отвара стечај.

Компетенти имају своје добро инструисане молбенице до 20. јануара (1. фебруара) 1896. потписаној консисторији поднети.

Из седнице епарх. консисторије бачке у Н. Саду 27. нов. (9. дец.) 1895. држане.

Епарх. консисторија бачка.

СТЕЧАЈ. 221 2-3

На смрћу упражњено учитељско место на оvd. женској осн. школи, овим се стечај расписује. — Плата је изабраној учитељици следећа: 300 фор. за држање свакиданије, 40 фор. за држање пофторне школе које у напред у месечним ратама из школ. благајне прима. Стан врло удобан, састојећи се из 2 патосане собе, кујне, пинажа, штале и шуне; даље врло лепа банта у дворништу са виновом лозом. Огрева колико нужно буде. —

Од изабране се тражи да недељом и свецем св. цркву с децом похађа и да је пенит из мађарског језика положила, а остале су дужности школ. уредбом прописане. —

Рок стечају истиче на шест недеља од првог уврштења у листу.

Ваљано инструиране молбенице ваља слати на мес. школ. одбор тиса св. миклошки. —

Из седнице мес. школ. одбора, држане 7 Децембра 1895. године у Тиса св. Миклошу. —

Димитрије Ђирић
парох. — председник.

Владимир Торђемски
учитељ и перовођа.

ЛИВНИЦА ЗВОНА И МЕТАЛА АНТОНА НОВОТНИЈА У ТЕМИШВАРУ, ФАБРИЦИ

препоручује се — са гаранцијом на више година — за израду нових звона и за преливање пукнутих звона у свакој величини, као и за целокупно хармонично удешено звоњење, провиђено са круном од кованог гвожђа, тако удешеном, да се звона по вољи и лако могу кретати, ако би се на једном месту излупало, чиме се звона сачувају да не пукну.

Особито препоручујем од мене знађена и много пута одликована

патентирана са отвореним одушкама провиђена звона, која имају дуготрајнији, снажнији и дубљи звук, него звона по старој системи прављена, тако, да се овако једно патентирано звоно од 200 килограма изједначује са звуком других по старој системи ливених звона од 260 килограма.

Даље препоручујем козе за звона од кованог гвожђа, у тороњу слободно стојеће; звона или шоље за сатове од метала; прављење старих звона са крунама од кованог гвожђа. — Звона у тежини од 300 килогр. на ниже има увек готових на стоваришту.
28 20-26 Илустровани ценовници и прорачуни грошна бесплатно и франко.

Претплата, огласи, стечајеви и рекламације шаљу се Администрацији а остали рукописи уредништву „Српског Сиона“ у Карловце. За огласе, објаве и стечајеве плаћа се 6 новч. од једног реда ситних слова, а за жиг сваки пут по 30 новч. — Неплаћена писма се не примају. — Рукописи се не враћају.

„Српски Сион“ излази сваке недеље на целом табаку. Цена му је: За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 4 фор., на по године 2 фор., а на четврт године 1 фор. За стране земље: на годину 5, фор. Из Србије прима претплату књижара В. Валожића у Београду. Поједини бројеви стају 10 новч.

Штампа: Српске Манастирске Штампарије у Ср. Карловцима.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА